

A szója csírázókéességének összehasonlítása különböző közegekben és hőmérsékleten

Weinhold-Manczal Erika

Vetőmag szakmérnök szaktanácsadó, szakirányú továbbképzés, levelező

Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus

Belső témavezető: Dr. Mikó Péter Pál, egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus, Növénytermesztési-tudományok Intézet, Agronómia Tanszék

Külső témavezető: Ércz Dóra, minőségbiztosítási referens, Lajtamag Kft

Szakedolgozatomban négy szója fajta csírázókéesség vizsgálatának eredményeit elemeztem eltérő közegekben és hőmérsékleten. A kísérleteket a Mosonudvaron található Lajtamag Kft. akkreditált laboratóriumában készítettem el.

A csírázókéesség vizsgálata és meghatározása szigorú szabvány előírások alapján történik. A dolgozatomban bemutatom vetőmagvizsgálat kialakulásának folyamatát, a jelenlegi hatályban lévő törvények, rendeletek és szabványok sokaságát. A szabvány előírások után a szója termesztéstechnológiájáról írok. A vetőmag csírázókéessége és annak megőrzése rendkívül fontos. Már a szántóföldön figyelni kell, hogy a különböző kezelések milyen hatással lesznek a későbbiekben a magra. Szója vetőmag esetében rendkívül fontos a betakarítás, a kíméletes szárítás és a tisztítás. Ugyanis ezek mind hatással vannak a későbbi csírázókéességre. Ezt követi a csíráztatás módszereinek, közegeinek és szükséges eszközeinek bemutatása. A Lajtamag Kft. laboratóriumában lehetőségem volt különböző szója fajták csírázókéességének vizsgálatára eltérő közegekben és hőmérsékleten. Ennek eredményét és a levonható következtetéseket elemeztem a kísérletem során.

Vizsgálataim során célkitűzésem volt, hogy megtudjam a szója mag, hogy viselkedik az eltérő közegekben és hőmérsékleteken. Az így kapott eredményeket hasonlítottam össze és célom volt, hogy megtaláljam a szója számára a legkedvezőbb csíráztatási módot. Feltételeztem, hogy a közegek minden esetben jól viselkednek. Feltételeztem, hogy az alacsonyabb és állandó hőmérséklet esetében időbeli késés várható.

Összességében elmondható, hogy mind a négy szója fajta csírázókéessége elérte a szabványban meghatározott értéket. A különbség a csírázás időtartamában fedezhető fel. Az eredmények azt mutatják, hogy a legrövidebb idő alatt eredményt adó módszer 20-30 °C-on szűrőpapírban való csíráztatás, ugyanis 6 nap alatt értékelhető csíranövényt kaptuk. A 20-30 °C-on homokban csíráztatás 8 nap alatt hozott eredmény, ami még elfogadható időnek számít.

Az állandó 20 °C nem a legjobb hőmérséklet a szója számára, ugyanis az eredmények hiába megfelelőek, 12 és 14 nap kellett a csíranövény kifejlődéséhez.